

1S kapitola 21.

[1] David vstal a odešel, zatímco Jónatan se ubíral do města. [2] I přišel David do Nóbu ke knězi Achímelekoví. Achímelek vyděšen vyšel Davidovi vstříc a otázel se ho: "Proč jsi sám a nikdo není s tebou?" [3] David knězi Achímelekoví odvětil: "Mám pověření od krále. Poručil mi: Nikdo ať nezví nic o tom, k čemu tě posílám a čím jsem tě pověřil. Družině jsem uložil, aby čekala na určeném místě. [4] Nyní však mi dej, co máš po ruce, pět chlebů, či co se najde." [5] Kněz Davidovi odpověděl takto: "Nemám po ruce obyčejný chléb, je tu jenom svatý chléb. Jen jestli se družina vyvarovala styku se ženami." [6] David odpověděl knězi ujištěním: "Jistě. Žen jsme se nedotkli už předtím. Když jsem odcházel, byla těla členů družiny svatá. Cesta ovšem svatá nebyla, ale dnes bude tímto způsobem posvěcena." [7] Kněz mu tedy dal svatý chléb, protože tam jiný nebyl, totiž jenom chléb předkladný, který byl od Hospodinovy tváře odložen, aby tam byl položen čerstvý chléb v den, kdy se starý odebíral. [8] V onen den tam však byl jeden ze Saulových služebníků v uzavření před Hospodinem, jménem Dóeg Edómský, nejpřednější ze Saulových pastýřů. [9] David se ještě otázel Achímeleka: "Nemáš zde po ruce nějaké kopí nebo meč? Nevzal jsem s sebou svůj meč ani svou zbroj, protože králova záležitost byla neodkladná." [10] Kněz řekl: "Je tu meč Pelištejce Goliáše, kterého jsi zabil v dolině Posvátného stromu. Je zavinutý do pláště za efódem. Chceš-li si jej vzít, vezmi. Kromě něho tu žádný jiný není." David odvětil: "Není nad něj, dej mi jej." [11] I povstal David, aby onoho dne prchl před Saulem. Přišel k Akíšovi, králi Gatu. [12] Akíšovi služebníci řekli králi: "Což to není David, král země? Což se o něm nezpívalo při tanečním rejci: 'Saul pobil své tisíce, ale David své desetitisíce?'" [13] Tato slova utkvěla Davidovi v myslí a velice se bál Akíše, krále Gatu. [14] Proto před nimi změnil své chování, jednal v jejich rukou jako potřeštěný, dělal značky na vrata brány a pouštěl po bradě sliny. [15] Akíš však řekl svým služebníkům: "Víte přece, že to je šílenec, proč ho přivádíte ke mně? [16] Nedostává se mi snad šílenců, že jste přivedli tady toho, aby mě svým šílením obtěžoval? Takový by měl vstoupit do mého domu?"